

**Árpád-házi
Szent Margit
Plébánia**

Liturgikus lap

**2006.
Szeptember**

Lomb lehullott, mák kipergett

Lomb lehullott,
Mák kipergett,
Őszi ágat szél diderget.
Hidegebb már
A sugár is,
Elment a fecskemadár
is.
Máris, máris,
Odavan a nyár is.

Sarkadi Sándor

Eke-kísérő

Szántás, szaporodj,
Friss zöld fodorodj!
Eke nyomán bő barázda,
Sereg varjú bogarássza,
Meg egy kis
Bicegő
Barázdabillegető.

Csanádi Imre

ÜZENET

A tanulásról

Óvodás korunkban kíváncsian és örömmel vártuk. Amikor az iskola-padban ültünk, fáradságosnak, unalmasnak és fölöslegesnek tartottuk. Amikor meg már nem ülhattünk ott, szívesen tanultunk volna tovább, hogy új ismeretek és nagyobb tudás birtokába jussunk. Jobb híján sajnáltuk és fájlaltuk a többé vissza nem térő lehetőséget, mert utólag rájöttünk, hogy a gyötrelmesnek tűnő foglalatosságtól többek lettünk.

A Szentírás tanító szavai és tanulásra biztató gondolatai ismételten szóba hozzák ezt az embert gazdagító tevékenységet. Elmondják, hogy a tanulás utáni vágy a bölcsesség legbiztosabb kezdete; tanulni akarni annyi, mint szeretni a bölcsességet. Ajánlatos ifjúkortól kezdve tanulni, és még ősz fejjel is gyarapodni a bölcsességben. A tanulásra lelkesíteni kell másokat, és a tanulni akarót, támogatni kell. Meg kell tanulni, hogy az ember a szükségben levőkkel jót tegyen. Tanulni kell a bölcsességet, a fegyelmet, de az értelmes beszéd megértését is. Azt is meg kell tanulni, hogy hogyan kell a jót választani és meg is tenni és azt is, hogy hogyan kell elvetni, ami gonosz. Aki szeret tanulni, szívesen veszi az intelmet és bölcs lesz belőle. Aki bölcsességet tanul, az nem tévelyeg, és nem bukik el.

Felhívják a figyelmet arra, hogy amit megtanult és elfogadott az ember, legyen gondja annak megtartására is és tanítsa meg arra a gyermekeit is. Mások elhibázott útjait és utálatos cselekedeteit nem kell eltanulni. Az ember az elődeitől gonosz dolgokat is megtanulhat. A balga embernek olyan a tanulás, mint a lábnak a bilincs. Sajnos, olyanok is vannak, akik mindig csak tanulnak, de az igazság megismerésére soha el nem jutnak.

Érdemes vállalni egy életen át, mert ha megtanulja az ember, hol van a tudomány, hol az erő, hol az értelem, akkor megtudja azt is, hol a maradandóság és az élet, hol a szem ragyogása és a béke.

Tájmél Antal

Mária kegyhelyek Mária országában

Drégely-Hont-Csitár

Délnek húz a fecske, délnek

Délnek húz a fecske,
délnek.

Feszítik szárnyukat a
szélnek

Az őszi vándormada-
rak.

Kövér rajokban égre
kelnek,

S az őszi légben éne-
kelnek

A lassan szálló ég alatt.

A fű kiégett, ősz van
újra,

S az ember újra megta-
nulja

Becsülni a meleg
nyarat.

A ködben úszó völgy-
torokban

A csorda bőg, s az
ezüst porban

A hegynek fölfelé
halad.

Juhász Ferenc

A Boldogságos Szűzanya különleges tiszteletének kezdete ezen az ősi kegyhelyen belevész a századok ködébe. Az előkerült ősnymotatvány éneke ugyan jelzi, hogy „ittén két szép kápolna ékesen föl volt rakva, de kívülről már emléke se vala” -, de nem tudjuk mikor volt megépítve ez a két szép kápolna. Valószínűleg a középkorban. Lehetséges, hogy a közelben nyíló „Titokzatos Alagút” igénybevételével a híres Drégelyvár lakói is ide jártak imádkozni és a szent forrásokból meríteni. Drégely-Hont-Csitár a Börzsöny hegység északi lejtőjén, egy csodálatosan szép völgyben (Kutberki völgy) fekszik., a Csitár patak közelében, Drégelypalánk és Hont között. A kegyhely jellegzetessége a Három Szent Forrás, a Tre Fontána, palócosan Kutyika, melynek vize idecsalogatja az embereket, és jelenleg egy helyre gyűjtve, egy ivómedence csapján vehető belőle.

A hagyomány szerint egy útszéli fakereszt állt a források mellett a törökök kiverése utáni időben. Sokszor imádkozott itt a bárányokat legeltető uradalmi pásztor, vakon született fiacskájával együtt. Az imádság mellett hívő lélekkel mosogatta az édesapa gyermekével világtalan szemeit a Kutyika vizével, mígnem egy szép napon a fiúcska meggyógyult és látni kezdett. Ezt az esetet novella formájában 1989-ben feldolgozta a híres ifjúsági író, Balogh Béni is Csitári Kutyika címen. A szembetegek mindenesetre azóta is különleges hittel és bizalommal merítenek a Kutyika vizéből.

Nem sokkal ezután a csodás eset után a környék hitetlen földesura – aki ateista volt – béreseinek szeme láttára kivágatta a források közelében lévő keresztfát, mert dühítette őt a az itt imádkozó hívek sokasága. A hívő nép ezt a bűntényt szentségtörésnek minősítette, Isten pedig úgy torolta meg a gaztette, hogy a földesúr néhány napon belül megnyomorodott és megvakult és hamarosan meg is halt. A kegyhely látogatói ezek után egy új keresztet emeltek a szent források közelében. Sőt, hamarosan egy igénytelen külsejű kápolnácska is épült a Kutyika mellé, melynek ma már csak a fényképét ismerjük. Egyszerűségében is nagyszerű volt a kápolna, mert a vakságból csodálatos módon kigyógyult pásztorfiú kifinomult kezeivel megfaragta a Magyarok Nagyasszonyának a szobrát, méghozzá a honti asszonyok gyönyörű népviseletébe öltöztetve. Ma is megvan ez a sok viszontagságon átesett szobor a kegyhelyen. A Szűzanya föntségét hirdető szobrot ugyanis rendkívüli esemény teszi még értékesebbé. 1920 előtt ugyanis furcsa módon eltűnt a kegykápolnából. Senki sem tudta hova lett. Sokan azt kítették, hogy összetörték, elégették rosszakaratú egyének, mások pedig úgy vélték, hogy ellopták. Eleinte senki sem merte keresni, de aztán egy aggódó asszonyka álomlátása folytán megtalálták Nagyorosziiban. Egy padlásra volt földobva. A padlás tulajdonosa szabadkozott, és azt állította, hogy nem volt tudomása a szoborról. Mindenesetre a szobrot megtisztították, átfestették és Drégelypalánkról ünnepélye keretek között, fűvószenekear kíséretével, úri hintóval szállították vissza a Kutyikához.

Már ennekelőtte is nagy buzgalommal jártak Hont-Csitárba a környék hívei. Így a drégelypalánkiak, hontiak, bernecebarátiak, nagyorosziak, patakiak, dejtáriak, kemenceiek, ipolyveceiek. Jöttek imádkozni, búcsút járni és a szent forrásokból meríteni a betegek számára gyógyulást kieszközölni. 1974-ben a még élő öregek tanúskodtak arról, hogy fára akasztott mankók, botok és egyéb tárgyak sokasága hirdette a Szent Szűz csodatevő hatalmát Drégely-Hont-Csitárban is. Tudjuk, hogy Ipolytság, Léva és ezek környéke különleges bizalommal hozta ide a kegyhelyre betegeit, küldte el zarándokait, míg a trianoni országcsönkítés ezt meg nem akadályozta.

(Mária kegyhelyek Mária országába, Ipolyvölgyi Németh J. Krizosztom.)

Hittan

Templomi hittanok szeptember 12-től, hogy előre tudjuk és készüljünk rá. (A beosztás tervezet, de az elmúlt években ezek az időpontok voltak!)

Kedden

1/2 4 órától alsósok hittanórája

1/2 5 órától a felsősök hittanórája

Elsőáldozó csak az lehet, aki a hittan mellett rendszeresen jár szentmisére is!

Szeptember 8. -- Szűz Mária születése (Kisboldogasszony)

Az Anyaszentegyház csak három születésnapot ünnepel: kiemelkedő módon Jézus Krisztus születésnapját, továbbá Keresztelő János és Szűz Mária születését, mert üdvösségünk történelmében mindkettőjüknek jelentős szerep jutott: János az utolsó ószövetségi próféta, az Úr előfutára, a reménység jele a hitben megfogyatkozó apa (Zakariás) és a hozzá hasonló kételkedő társak számára. Mária, a legelső újszövetségi ember, aki hittel fogadta Isten legkihívóbb ajánlatát és ezáltal az üdvösség reménykeltő eszköze, csillaga lett.

Mária születésére emlékezünk. Még ha Mária születésének dátumáról egyáltalán semmiféle hiteles feljegyzéssel sem rendelkezünk, azért számunkra ez a nap mégis nagyon fontos: emberi gondolkodás szerint Isten Mária igenjétől tette függővé nagy tervének végrehajtását az emberrel.

Isten komolyan vette Mária igenjét. Éppen ilyen komolyan vesz minket is, amikor hitben igennel válaszolunk merész ajánlataira és a vakon született emberrel mondjuk neki: „Hiszek, Uram”

Névnepköszöntő

Isten éltesse minden kedves olvasót, aki szeptemberben ünnepli névnapját!

Szent Péter

Claver Szent Péter jezsuita misszionárius

1580-1654

Ő a patrónusa: Kolumbiának (Új-Granadának, itt volt hittérítő).

Ő a védőszentje: a misszionáriusoknak.

Ő védelmezi: az afrikai népet, a fekete bőrűeket és a rabszolgákat, valamint a külföldi missziókat, különösen az afrikai fekete missziókat (1896-tól).

Attribútumai: körülötte térdelő fekete rabszolgák.

Ünnepe: szeptember 9.

Egyházunkért, Hazánkért

2006. október 8-án,
vasárnap

Magyarok
Nagyasszonya
ünnepén,

DÉLUTÁN 3
ÓRÁTÓL
IMAESTET
TARTUNK
IMMÁR 10. ÉVE

3 órakor
KERESZTÚTI
ÁJTATOSSÁG
4 órakor
közös
SZENTSÉGIMÁ-
DÁS
5 órakor
RÓZSAFÜZÉR
6 órakor
ÜNNEPI
SZENTMISE

Árpád-házi
Szent Margit Plébánia

1182 Budapest
Fogaras u. 16.

Telefonszám: 292-46-63

Faxszám: 297-54-17

www.szentmargit.hu

A plébánia e-mail címei:
ibenke@mail.interware.hu

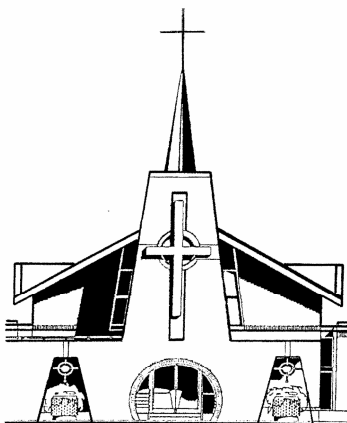
fogaras4@axelero.hu

**„Szólj Uram,
mert hallja
a Te szolgád!”
1Sám3,10**

Az egyházadó
(egyházközségi hozzájárulás) a templomot segíti.
Milyen jó volna, ha támogatnánk egyházközségünket!

Számlaszámunk:
11718000-20382870

Csekken is fizethető!
Csekk a templom bejáratánál található

A Roller

Istenem, Te biztosan nem felejtetted el azt, amikor két vagány kisrác egyszerre lépett fel rám – pedig ekkor már ugyancsak rozoga voltam – és a kis gazdám a meredek lejtő felé irányította kormányom. Kerekeim elviselhetetlen zörgéssel tiltakoztak. Az arra jövő felnőttek rémüldöztek és méltatlankodtak a két komisz kölyök vakmerő játékán. Ők meg csak nevettek, merészségüket mutogató vidámság sugározta be arcukat, de mögötte ott lapult a félelem sápadtsága, amit csak én éreztem meg-meg remegő kezükből.

De régen elfelejtették ők..., de régen elfelejtettek engem! Csak a nagymama kedvéért nem vittek el még az ócskatelepre. Az ő ráncos mosolya szokta megcirógatni rozsdás tagjaimat, mert szívében őrzi azokat az ártatlan csínytevéseket, melyeket az ő drága unokája még nekem örülve követett el. Olykor vakmerő, olykor szeleburdi, olykor pimasz, olykor huncut csínytevések voltak ezek, de mindig, de mindig ártatlanok. Olyanok, amelyek a nagymama hirtelen jött aggódó ráncait egy szempillantás alatt elsimították.

Amikor gazdám már nem tartotta magát kicsinek, engem is, mint „a lenézett kisebbek” játékát eldobott; csínytevéseiben a vakmerő, a szeleburdi, a pimasz, a huncut megmaradt csak az ártatlan veszett el. A nagymama ráncai is megmaradtak, és unokája – akit ő menni, rollerezni tanított -, talán sohasem fogja meg az ő kezét.

Édes Istenem, vezess vissza minden unokát ahhoz, amit sokan engem eldobva elhagytak: a szívük ártatlanságára! Mint nagyon jól tudod, a nagymama is ezért imádkozik. És nagyon kérek, hogy támassz fel engem is új erőben, csillogóan a mennyországban! Mert egykor annyi kisgyerek szeretett volna felszállni rám, de az én gazdám irigy volt a játékaira... Nagyon szeretném, hogy majd sok-sok kisgyerek rolleron roboghatná be a szép mennyországot!

(Ladocsi Gáspár: A játékok imái)

Miért nem szeretjük Istent úgy, mint kellene, minden erőnkönél? Mert nem ismerjük őt. Ha csak kicsit is felismernénk végtelen tökéletességét, jóságát, nem tudnánk nem szeretni. És miért nem ismerjük? Mert nem szeretjük eléggé.

Miért nem szeretjük úgy az embereket, amint kellene? Mert nem ismerjük egymást. Csak nagyon felületesen. Még a családtagok sem ismerik egymást eléggé, ezért is nem értik egymást eléggé. És miért nem ismerem az embereket? Mert nem szeretem őket. Az anya ismeri a gyermekét, mert szereti. Sokszor kérdezzük: Vajon ez az, ilyen-olyan fiatal pár mit szeret egymáson? Mert szeretik egymást, sok minden szépet és jót észrevesznek egymásban, amit nem lát meg, aki nem szeret.

Az élet boldogságát jelentené számunkra, és egykor az örök boldogságot, ha ismer-nénk és szeretnénk Istent, ismernénk és szeretnénk egymást. Nagyon fontos kérdés tehát, miért nem ismerjük és szeretjük egymást és Istent? Mert vakká, süketé, némává tesz bennünket a bűn. Az önzés, a kapzsiság, az élvhajhászás, a gőg falat von körénk, csak magunkat ismerjük, magunkat szeretjük. Csak homályosan ismerjük fel Istent és egymást. Nem tud belénk hatolni sem az Isten, sem az emberek szava. Nem érdekel bennünket más, csak az Én. Nem figyelünk másra, csak a magunk érdekére, érzéseire, ösztöneire, helyzetére. Így játszunk el a boldogságot. Végigsántikáljuk az életet süketen és vakon.

Izaiás megjövendölte, hogy a messiási korban gyógyulást nyer minden nyomorult. Jézus csodáival igazolta, hogy ő az, aki a gyógyulást hozza. Ha akarom és kérem, engem is meggyógyít, hogy legyen szemem és fülem megismerni Istent és embertársaimat, feloldja némaságomat, hogy megtaláljam a hangot Istennel és emberekkel, szárnyalni tudjak szívemmel a szeretetadta boldogság felé. Jézus Lelke, add, hogy lássak, add, hogy szeretni tudjak!